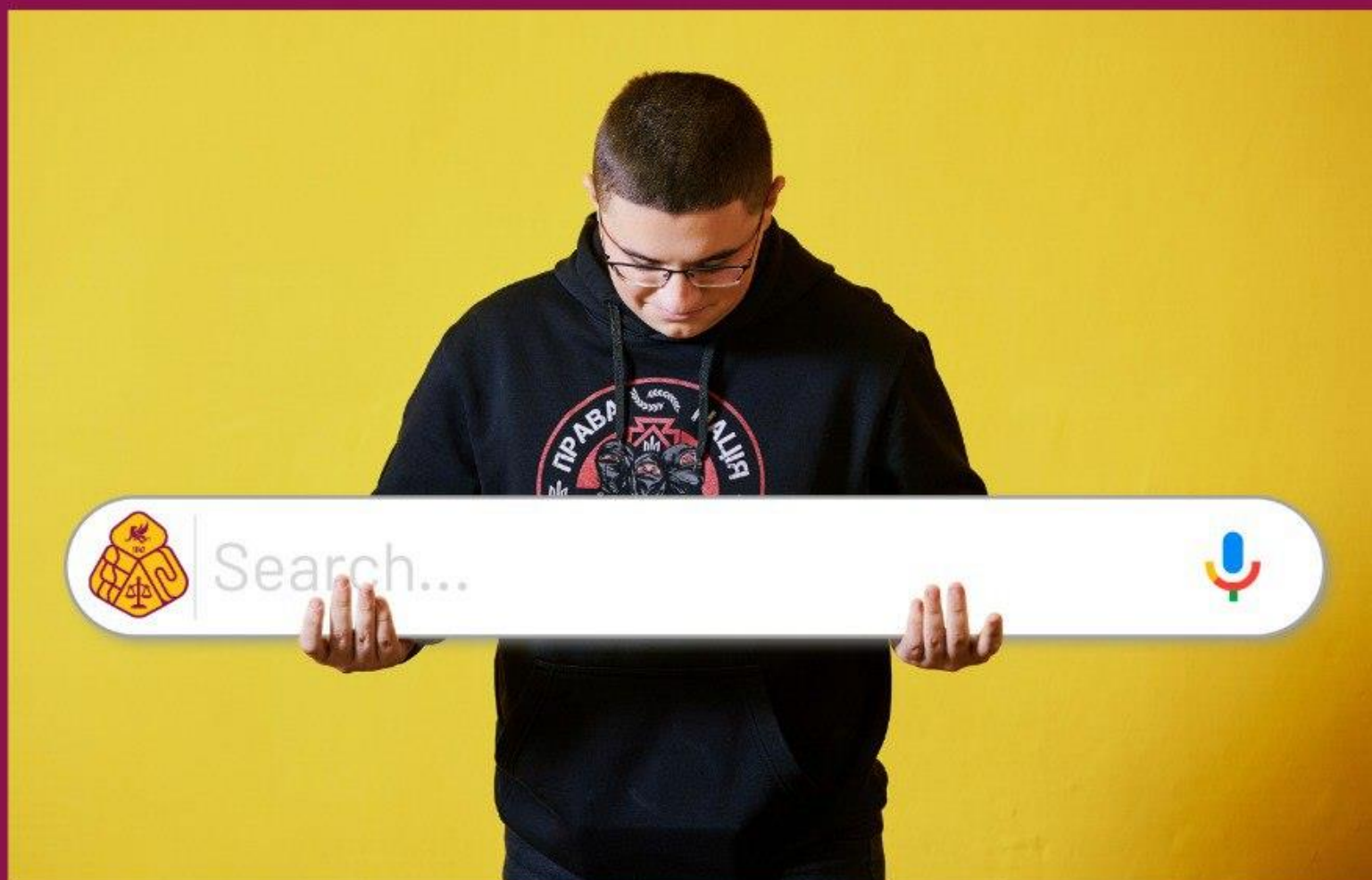

IV Міжнародна науково-практична
інтернет-конференція

**«Ресурсно-орієнтоване навчання в
«3D»: доступність, діалог,
динаміка»**

22–23 ЛЮТОГО 2024 РОКУ
ПОЛТАВА 2024

Смоковська Є. І. ТЕХНОЛОГІЇ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД РЕСУРСНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ	404
Сокіл А. А. РЕСУРСНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ЮРИСТІВ В КОЛЕДЖІ	408
Співак С. М. ВИКОРИСТАННЯ ГРУПОВИХ ФОРМ РОБОТИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ГЕОГРАФІЇ У ФАХОВОМУ КОЛЕДЖІ	410
Старікова Л. П., Юркевич О. ЗАСТОСУВАННЯ РЕСУРСНО– ОРІЄНТОВАНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ОЗНАЙОМЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З ІДЕЯМИ Г.С. СКОВОРОДИ У КУРСІ «Я ДОСЛІДЖУЮ СВІТ»	412
Сухомлин А. А., Весніна Л. Е., Запорожець Т. М., Сухомлин Т. А. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ФІЗІОЛОГІЇ ЯК ЕФЕКТИВНА ФОРМА РЕСУРСНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ	417
Твердохліб Г. В. РОЗВИТОК МЕДІАКОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧНІВ ЗАСОБАМИ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	420
Фурсов І. С. ПЕРЕВАГИ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НАД ЗВИЧАЙНИМ: ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД	423
Харченко О. В. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ	425
Шарлай Н. М., Соколенко В. М., Весніна Л. Е., Єрошенко Г. А. ЕФЕКТИВНІ ПРАКТИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	427
Шевченко А. С., Говтвяниця А. О., Колеснік В. В. ІГРОВІ МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ «ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА»	431
Шкіль С. О. ВІЗУАЛІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО КОНТЕНТУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ПРИРОДНИЧОГО ЦИКЛУ	433
Щербань І. В. ТЕХНОЛОГІЯ «3І: ІНТЕГРАЦІЯ, ІНІЦІАТИВНІСТЬ, ІНТЕРАКТИВНІСТЬ» ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТА «ЗАХИСТ УКРАЇНИ (МСП)»	437
Яковишена Л. О. КЕЙС-МЕТОД У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МОЛОДШИХ МЕДИЧНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ	441

Секція 4. Проблеми виховання сучасної молоді: ресурсно-орієнтований підхід

Bohdanova N. H. DEVERSITY FORMS OF SPIRITUAL AND CULTURAL EDUCATION OF YOUTH STUDENTS IN MODERN UKRAINE	446
Бровко Л. В., Стеценко О. О. СУЧАСНІ ВИХОВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	450
Волкова Н. І. К.Д.УШИНСЬКИЙ ПРО СІМЕЙНЕ ВИХОВАННЯ	453
Горбатюк А. А. ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ В АСИНХРОННИХ ДИСТАНЦІЙНИХ КОМУНІКАЦІЯХ ПІД ЧАС ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ	457
Гуль О. А. ІДЕЯ НАРОДНОСТІ В ПЕДАГОГІЧНІЙ КОНЦЕПЦІЇ К. Д. УШИНСЬКОГО	459

- покращення доступності та сприяння кращому обміну інформацією з колегами у межах України та по всьому світу;
- збільшення швидкості реагування на зауваження та побажання здобувачів вищої освіти;
- забезпечення безперервності навчального процесу навіть у випадках надзвичайних ситуацій (дефіцит коштів на опалення корпусів, карантин тощо) [1].

Отже, впровадження діджиталізації в освітній процес дає можливість легко коригувати електронні навчальні матеріали та надавати доступ до інформації великій кількості користувачів. Впровадження різних сучасних дистанційних технологій дає змогу здобувачам освіти мати цілодобовий доступ до навчальних матеріалів, постійну підтримку й консультації викладачів, онлайн відеолекції та інші технологічні рішення для забезпечення ефективного та якісного процесу навчання.

Список використаних джерел

1. Інформаційно-ресурсне забезпечення освітнього процесу у вищій школі в умовах діджиталізації суспільства. URL:<https://mon.gov.ua/ua/news/informacijnoresursnezabezpechennya-osvitnogo-procesu-u-vishij-shkoli-v-umovah-didzhitalizaciyi-suspilstva>.

**Шарлай Наталія Миколаївна
Соколенко Валентина Миколаївна
Весніна Людмила Едуардівна
Єрошенко Галина Анатоліївна**

ЕФЕКТИВНІ ПРАКТИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасна вища освіта вимагає інноваційних підходів до організації самостійної роботи студентів. Це обумовлено інформатизацією суспільства в цілому, а також вимогами до навчально-виховного процесу у вищій школі.

Самостійна робота визначається як самостійна діяльність людини. Водночас існує поняття «самостійна робота», яке передбачає діяльність людини, що зумовлює певний результат.

Дидактична сутність поняття «самостійна робота» розглядається в педагогічній літературі порізно: її визначають як метод навчання (Н. В. Кузьміна, М. Г. Гарунов, П. І. Підкасистий), засіб навчання (А. В. Усова, А. Г. Сороковий, Ю. С. Нікашев), форму організації творчої діяльності учнів (В. А. Ценев), компонент творчої пізнавально практичної діяльності (С. І. Зінов'єв, В. Б. Бондаровський).

Наявність у студента змістової самостійності свідчить про його здатність приймати ефективні рішення, однак для їх реалізації йому необхідно ще володіти й організаційною самостійністю. І навпаки, організаційна самостійність, яка є своєрідним фактором навчальної діяльності студента, без змістової

самостійності не забезпечить високого результату в навчанні. Отже, для того, щоб сформувати певні вміння й навички на основі отриманих знань, необхідна така організація навчального процесу, що сприятиме формуванню в студентів обох видів самостійності. А це можливо при організації модульного навчання, яке є ефективним засобом, забезпечуючим самостійну роботу студентів, як необхідну та обов'язкову передумову формування в них творчих умінь, навиків. У розгляді означеної проблеми доречно підкреслити, що дослідження процесу організації самостійної роботи студентів, як свідчить аналіз психолого-педагогічних праць, проводиться за такими основними напрямками:

- планування та фізичні витрати часу на самостійну роботу;
- упровадження організаційних форм і методів, які активізують цю роботу;
- організація самостійної роботи з окремих навчальних дисциплін із метою окреслення закономірностей її здійснення та залежно від індивідуальних особливостей студентів.

Ураховуючи наявну різноманітність підходів до означеної проблеми, слід зазначити, що самостійна робота ґрунтується на педагогічних і психологічних закономірностях, детермінує змістом, методами організації навчання, індивідуально-типологічними відмінностями студентів. Такий підхід забезпечує активізацію професійної підготовки майбутніх спеціалістів.

Самостійна робота здобувача вищої освіти не передбачає вивчення всієї дисципліни самостійно, але передбачає пошук шляхів розв'язання конкретної задачі або проблеми. Так, завдяки самостійна робота сприяє поглибленню та розширенню знань, формує інтерес до професійної сфери та навчальної дисципліни, розвитку пізнавальних здібностей та розвитку індивідуального та професійного вирішення поставленої задачі. Самостійна робота визначається навчальною програмою дисципліни, обов'язково описаними критеріями оцінювання даної роботи. Вона залежить від особливості дисципліни, тому види такої роботи можуть бути різними

Лекції, практичні, семінарські заняття звичайно відіграють значення при підготовці здобувача вищої освіти, але не менш важливою формою в організації освітнього процесу є самостійна робота здобувача вищої освіти. Відповідно до Болонського процесу відсоток самостійної роботи здобувача вищої освіти збільшується до 50-60% та більша увага звертається саме на індивідуалізацію навчання. Професійні знання, уміння та навички котрими повинен володіти фахівець у сучасному суспільстві змінюється досить швидко, тому така форма організації освітнього процесу в закладі вищої освіти є актуальною та необхідною. Ефективність підготовки майбутніх фахівців залежить від доцільності впровадження та правильно підібраних науково – педагогічними працівниками різних форм організації навчального процесу.

Для ефективно організації, підтримки та супроводу самостійної роботи студентів, особливого значення набувають форми і методи роботи викладача, які стимулюють і активізують самостійність і творчість студентів. У зв'язку з цим, доцільно говорити про навчально-методичне та інформаційне забезпечення

самостійної роботи студентів, що є дидактично обґрунтованим комплексом методів і засобів навчання, навчально-методичних рекомендацій з організації, планування та контролю самостійної роботи студентів.

Актуальність навчально-методичного й інформаційного забезпечення самостійної роботи студентів ВНЗ підтверджується тим, що в сучасному суспільстві зростають вимоги до учасників системи соціальних взаємин, як ніколи раніше, зростає роль професійної готовності фахівців. Особливого значення набуває інформаційне забезпечення самостійної роботи студентів ВНЗ в умовах інформаційно-навчального середовища, що припускає використання інформаційно-комунікаційних технологій.

Посилення ролі самостійної роботи студентів – це принциповий перегляд організації навчально-виховного процесу у ВНЗ, який має будуватися так, щоб розвивати вміння вчитися, формувати у студента здатності до саморозвитку, творчого застосування отриманих знань, способів адаптації до професійної діяльності у сучасному світі. Однак особливої уваги потребують питання мотиваційного, процесуального, технологічного забезпечення самостійної аудиторної та позааудиторної пізнавальної діяльності студентів [2].

Під час організації самостійної роботи студентів повинні реалізовуватися методологічні підходи, а саме: – диференційний підхід, що дає змогу розширити доступність навчання, при цьому відбувається поліпшення якості навчання, впроваджуються інноваційні технології, використовуються додаткові освітні ресурси, що приводить до посилення ролі самостійної роботи студентів; – системний підхід, що характеризує активне використання інформаційних технологій як ефективних методів, що забезпечують не тільки системність, а й структурно-функціональний зв'язок навчального матеріалу. Інноваційні освітні технології спрямовані на те, щоби підвищити інтерес до навчання, привчити студента працювати самостійно, бути компетентним та мобільним, адаптуватися до вимог сучасного суспільства [3].

Залежно від часу та місця проведення, характеру керівництва з боку викладача та засобу контролю її результатів самостійної роботи класифікується як: – самостійна робота під час основних аудиторних занять; – самостійна робота під керівництвом викладача у формі планових консультацій, заліків та іспитів; – позааудиторна самостійна робота під час виконання студентами домашніх завдань навчального та творчого характеру. Головне у стратегічній лінії організації самостійної роботи студентів у ВНЗ – це створення умов високої активності, самостійності та відповідальності студентів в аудиторії і поза нею під час усіх видів навчальної діяльності. Є два основних напрями побудови навчального процесу на основі самостійної роботи студентів [1]: – перший напрям – це збільшення ролі самостійної роботи у процесі аудиторних занять. Реалізація цього шляху потребує від викладачів розроблення методик та форм організації аудиторних занять, здатних забезпечити високий рівень самостійності студентів та поліпшення якості підготовки; – другий напрям – це підвищення активності студентів за всіма напрямками самостійної роботи в

позааудиторний час. Підвищення активності студентів під час роботи в позааудиторний час пов'язане із труднощами, а саме неготовність до нього як більшості студентів, так і викладачів, причому і у професійному, і у психологічному аспектах. Організацію самостійної роботи студентів здійснюють викладачі кафедр ВНЗ, а також самі студенти, які вивчають дисципліну. Самостійна робота може бути організована під керівництвом викладача (відповідно до розкладу) у групі або в підгрупі, а також індивідуально зі студентом. Кафедра організує та контролює зміст та проведення навчальної самостійної роботи відповідно до графіків контролю самостійної роботи студентів кафедри.

Самостійна та індивідуальна робота студентів забезпечується всіма навчально-методичними засобами, необхідними для вивчення навчальної дисципліни (теми): підручниками, навчальними та навчально-методичними посібниками, методичними рекомендаціями (вказівками), конспектами лекцій, навчально-лабораторним обладнанням, науковою літературою, періодичними виданнями та інтернет-джерелами.

Методичне забезпечення самостійної роботи повинне передбачати засоби самоконтролю – тестові завданняпакети тематичних контрольних завдань, питання та завдання для самоконтролю. Самостійна робота є основним способом оволодіння студентами матеріалом у вільний від обов'язкових навчальних занять час, але її зміст визначається робочою програмою, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Навчально-методичне забезпечення самостійної роботи студентів повинне враховувати специфіку роду діяльності студентів і викладачів. Навчально-методичні та навчальні матеріали і видання повинні містити в собі рекомендації для самостійної роботи студентів. Рекомендації із самостійного вивчення повинні містити в собі вказівки щодо терміну, обсягу, якості засвоєння матеріалу із зазначенням навчальних і наукових видань, що використовуються з цією метою, а також питання для самоконтролю, тести, контрольні завдання, приклади оформлення самостійної письмової роботи. Для підвищення ефективності підготовки студентів до самостійної професійної діяльності кафедра може розробити збірники ситуаційних завдань.

Список використаних джерел

1. Біла Т.А., Ляшенко Є.В., Марчук Г.П., Деякі аспекти інноваційного підходу до організації самостійної роботи з хімії. *Наука і методика*. 2007. Вип. № 10. С. 79–84.

2. Попова І.О., Петров В.О., Попрядухін В.С.. Щодо питання мотивації студентів освітнього ступеня «бакалавр» до успішної професійної підготовки. *Удосконалення навчально-виховного процесу в ВНЗ : збірник науково-методичних праць*. ТДАТУ. Мелітополь : ТДАТУ, 2018. Вип. 21. С. 41–47.

3. Коваль О.Ю., Кулик К.О. Підвищення ефективності самостійної роботи студентів в процесі вивчення іноземної мови. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах : зб. наук. пр.* Запоріжжя : КПУ, 2020. Вип. 71. Т.1. С. 105–108.